

المختصر في صفة الحج

پوخته یه ك سه بارهت
به سیفہت وچوئیہ تی
ئه نجامدانی حہج

پوختهیهك سه بارهت به سيفهت وچۆنيه تي ئه نجامدانی چه ج

الحمد لله رب العالمين، والصلاة والسلام على نبينا محمد،
وعلى آله وصحبه أجمعين.

پاشان:

ئه مه ناميلكه يه كي پوخته سه بارهت به سيفهت وچۆنيه تي
ئه نجامدانی چه ج، وبه په رۆش بووين له سه ر وونکردنه وهی
زۆرينه ی ئه و شتانه ی كه سی حاجی پيويستيه تي.

داواكارين له خواي گه وره به دئسوۆزی له پيئاو زانی پيروۆزی
ئه و بيټ، وهه موو مسوئلمانان سوودی لی ببينن.

ليژنه ی زانستی له (كۆرگه ی خزمه تگوزاری بلاو كراوه
ئيسلاميه كان به زمانه كانی جيهان - جمعیه خدمة المحتوی
الإسلامي باللغات)

پيخۆش كاری

یه كه م: مه رجه كانی قبولبوونی په رستن

په رستن له لای خواي گه وره - سبجانه و تعالی - قبول نايټ
مه گه ر به دوو مه رجه نه بيټ:

ئيه خلاس و دئسوۆزی، مه به ست له و كرده وه يه ره زامه ندى الله
وبه ده ست هيټانی قيامهت بيټ، خواي گه وره ده فه رمويټ:

﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً...﴾¹،

﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً﴾¹
واته: ﴿(له گه لَ ئه وه شدا) كه فه رمانيان پي نه درا بوو مه گهر به وهی كه په رستشي خوا بكنه به دلسوزی ملكه چي بو بكنه وخويان به دوور بگرن له هه موو بيرو باوه ريكي خوارو خيچ﴾، [البينة: 5].

ويځه مبهه - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «هه موو كارو كرده وه يه ك به نيه ته، وه هه موو كه سيكيش به پي ئه وه نيه ته ي هه يه تي پادا شت ده دري ته وه»²

شوينكه وتني پيځه مبهه - صلى الله عليه وسلم - له په رستشدا به قسه وكرده وه، پيځه مبهه - صلى الله عليه وسلم - ده فهرمويت: «ئه وه ي كرده وه يه ك (په رستنيك) دابهينيت لهم ئاينه ي ئيمه كه (له بنه رهدا) تييدا نه بيت؛ ئه وا ئه و

¹ واتا: گه رانه وه بو لاي ئه و و په رستني، وپشتكردن له جگه له ئه و. (تفسير السعدي؛ ل: 538)

² (بوخاري) گيړاويه تيه وه؛ به ژماره (1)، و (موسليم) گيړاويه تيه وه؛ به ژماره (1907).

کرده و هیه رت ده کریته وه»³ [رواه البخاري (2697) ومسلم (1718)]، وله گیرانه وهیه کی (مسلم: 1718) دا هاتوه: «هه رکه سیک کرده وهیه ک بکات که له دینی ئیمه نه بیت؛ ئه وا ئه وه کرده وهیه وه رناگیریت ورهت ده کریته وه»⁴

یه که م: حوکمه کانی میقاته کان

میقاته کان: ئه و شوینانه ن که پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- دیاری کردوون بوئوه وهی ئه و که سه ی دهیه ویت حه ج یان عومره ئه نجام بدات نیه تی ئیحرامی تیدا بهیئیت .

ئه وهی به هه ریه کیک له و میقاتانه دا تپه ر ده بیت ونیه تی حه ج یان عومره هه بیت: ئه وا واجبه له وئوه جله کانی ئیحرام بپوشیت، ورینگه پیدراو نیه ئه و شوینه تپه رینیت به بی ئیحرام بهستن.

وهه رکه سیک شوینی نیشته جیبووونی نزیکتر بیت له مه ککه به به راورد له گه ل میقاته کان: ئه وا شوینی خو ی میقاتیه تی؛

³ (بوخاری) گیراویه تیه وه؛ به ژماره (2967)، و (موسلم) گیراویه تیه وه؛ به ژماره (1718).

⁴ (موسلم) گیراویه تیه وه؛ به ژماره (1718).

وهەر له وێوه ئیحرام دهبهستیت بۆ ئەنجامدانی حج و عومره.

ههركه سيك له خهلكي مهككه وئهوانه ی لهوی نیشتهجین؛ بۆ ئەنجامدانی حج له ناوشاری مهككه وه ئیحرام دهبهستن، بهلام بۆ ئەنجامدانی عومره: دهردهچن بۆ نزیکترین حیل* وله وێوه ئیحرام دهبهستن، وهكو تهنعیم وشوینهکانی تر.* (حیل واتا: ههر شوینیک که دهرهوهی سنووری حهرهمی مهكکه ی پیروز بیت).

وئهوهی له نیو فرۆکه دا بیت: نیهتی ئیحرام دههینیت ئەگەر به ئاستی میقات تیپه ر بیت، له کاتی کدا خوێ ئاماده دهکات و جلەکانی ئیحرام دهپوشیت له پیش گهیشتن به ئاستی میقات، ئەگەر گهیشت به ئاستی میقات دهستبهجی نیهت دههینیت، و نابیت نیهت هینان دوا بخات ههتا وهكو له فرۆکه خانه داده بهزیت، و دهتوانیت له پیش گهیشتنه ئاستی میقات نیهت بهینیت؛ نه وهك به هۆی خیرای فرۆکه که نهتوانیت له شوینی دیاریکراوه وه دهست بکات به نیهت هینان

دووهم: جوړه کانی نیهت هینان بۆ حج، و حوکمه کانیان:

سێ جوړ نیهتی حج ههیه: ته مهتوع، وئيفراد، و قيران.

تەمەتووع باشتەرە بۆ ئەو كەسەى ئاژەلى ھەدى لەگەل خۆى نەبردوو، تەمەتووع برىتتە لە: ئەنجامدانى عومرە لە مانگەكانى حەجدا، وتەواف وسەعى دەكات ولە ئىحرامەكەى دەردەچىت، پاشان ئىحرام دەبەستىت بۆ ئەنجامدانى حەج ھەر لەو سائەدا.

ئىفراىد-موفرىد:- ئەو ھىە بە تەنھا حەج ئەنجام بەدات، كاتىك دەگاتە مەككە سوننەتە تەوافى ھاتن ئەنجام بەدات پاشان سەفا ومەرۆھ ئەنجامدەدات بۆ حەجەكەى، پاشان قزى دەست كارى ناكات وچاكى ناكات، ولە ئىحرامەكەى دەرنەچىت ولاى نابات، بەلكو بە موحرىمى* دەمىنئتەوھە ھەتاوھكو كۆتاپى بە ئىحرامەكەى دەھىنئت لە پاش ھاوئىشتى بەردەكانى (جەمرەتى عەقەبە) لە رۆزى جەژندا. * (موحرىم: واتا ئەو كەسەى نىەتى ھىناوھ بۆ ئەنجامدانى حەج وعومرە ولە نىورپۆرەسمەكانىناداىە).

قارىن-قارىن:- ئەو ھىە ئىحرام دەبەستىت بۆ ئەنجامدانى حەج وعومرە پىكەوھ، و دەئىت: (لبىك اللھم عمرە و حجاً) واتە: (خوداىە وھلامى بانگەوازەكەى تۆم داىەوھ حەج وعومرە پىكەوھ ئەنجامدەدەم).

كردەوھى قارىن وھكو كردەوھى موفرىد واىە، بەلام قارىن سەربىرىنى لەسەرە، وموفرىد سەربىرىنى لەسەر نىىە.

سَيِّهَم: سيفهت وچۆنيه تي ئيحرام وحوكمه كاني:

ئەو كەسەى دەيه ويٽ ئيحرام ببهستيت؛ ئەم شتانه ريگه پي دراوه بۆى:

خوشوردن، ئەميش سوننه تيگه جهختي له سەر كراوه ته وه
دەرھەق بە پياوان وئافرەتان تەنانەت بۆ ئەو ئافرەتانەش كە
لە سورى مانگانەدان يان لە كاتي زهيسانيدان.

خۆ بۆن خوش كردن به وهى له بهردهسته جا بۆنى عود يان
هەر بۆنيكى تربيت دەيدات له سەر وريشى، وه ئەگەر بۆن
يان شوينه وارى بمينيته وه به سەر لاشه وه تا دوواى ئيحرام
به ستن زهرەرى نيه، وسه بارهت به ئافرهت؛ ريگه پي دراو نيه
بۆنيك له خۆى بدات كە بلاو دەبيته وه بۆنى بچيت به سەر
كەسانى نامە حرەمدا.

پۆشيني جله كاني ئيحرام، ئەميش بريتيه له دوو پارچه
پۆشاك بۆ بهشى سەر وه وه بهشى خواره وهى لاشه،
وسوننهت وايه سپى وپاك ونوى بن، وه ئافرهت ده توانيت
هه موو جليك ببوشيت به مەرچيک پۆشاكى رازاوه
وده رخەرى جوانى نه بيت، وخۆى به دوور ده گريت له
پۆشيني نيقاب ودهستكيش، ودهم و جاو ودهسته كاني
ده پۆشيت به جگه له مانه له كاتي پيويستيدا.

ئىحرام بەستىن لە پاش نوڭزەوہ سوننەتە، جا نوڭزى فەرزىان سوننەت بىت، وبەستى ئىحرام لە دوواى نوڭز واجب نىہ.

دەلەيت: (لبیک اللہم عمرە) واتە: (خودايە وەلامى بانگەوازیە کى تۆم دايەوہ و عومرە ئەنجام دەدەم)؛ ئەگەر عومرە کار بىت، يان (لبیک اللہم حجاً) واتە: (خودايە وەلامى بانگەوازیە کى تۆم دايەوہ و حج ئەنجام دەدەم)؛ ئەگەر موفريد بىت، يان (لبیک اللہم عمرە و حجاً) واتە: (خودايە وەلامى بانگەوازیە کى تۆم دايەوہ و عومرە و حج ئەنجام دەدەم)؛ ئەگەر قارىن بىت.

وئەو کەسەى دەيەوئىت ئىحرام بەستىت دەترسىت لەوہى بەر بەستىک بىتە پىشى ونەتوانىت کارەکانى تەواو بکات؛ ئەوا دەبىت لە کاتى ئىحرام بەستندا مەرج دابنىت و بلىت: (... و ان حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) واتە: (... وئەگەر شتىک بوو بەر بەست و رىگر - ئەوا کۆتايى بە ئىحرامە کەم دەهينم - لەو شوينەى رىگر هيناوەتە رىم)، ئەگەر مەرج دابنىت و شتىکى رىگر بىتە پىشى لە تەواوکردنى کارەکانى ئەوا کۆتايى بە ئىحرامە کەى دەهينىت و هيچ شتىکى لەسەر نىيە.

پاشان زۆر تەلبىيە دەکات: (لبیک اللہم لبیک، لبیک لا شریک لک لبیک، إن الحمد والنعمۃ لک والملك لا شریک لک) واتە: (خودايە فەرمانەکانى تۆمان جىبەجى کرد و ملکەچ بووين، خودايە فەرمانەکانى تۆمان جىبەجى کرد و ملکەچ بووين

وهیچ هاوبه‌ش وشه‌ریکیکت نیه، به دلنیا‌یه‌وه هه‌موو
 حه‌مد وسوپاس ومولکیکت ته‌نھا هه‌ر بۆ تۆیه، هیچ هاوبه‌ش
 وهاوه‌لیکت نییه؛ پیاوان ده‌نگیان به‌رز ده‌که‌نه‌وه له کاتی
 ووتنی، هه‌روه‌ها ئافه‌ره‌تانیش؛ به مه‌رجیك پیاوی نامه‌ح‌ره‌م
 ئاماده نه‌بیّت، پێویسته موحریم* زۆر ته‌لبیه بکات به
 تایبه‌ت له کاتی گۆرینی حال وکاته‌کان وه‌کو له کاتی
 به‌رزبوونه‌وه یان دابه‌زین بۆ شوینیک، وه له کاتی هاتنی شه‌و
 یان رۆژ. * (موحریم: واتا ئه‌وه که‌سه‌ی نیه‌ت ده‌هینیت بۆ
 ئه‌نجامدانی حه‌ج و عومه‌ره).⁵

⁵ کاتیک مرۆف ده‌لیت: (لیک) واتا وه‌لامی تۆم دایه‌وه ئه‌ی په‌روه‌ردگار،
 جار له دووای جار، واته: جوابدانه‌وه‌ی مرۆف بۆ په‌روه‌ردگاری
 ودامه‌زراوی له‌سه‌ر گۆپراه‌لیکردنی. (إن الحمد والنعمه لك والملك)؛ -
 الحمد: وه‌س‌فکردنی زاتی ستایشکراوه به‌وه‌ی کامله له‌گه‌ڵ خۆشه‌ویستی و
 به‌مه‌زندنانان، ئه‌گه‌ر دووباره بکریته‌وه ده‌بیته ستایشکردن، -النعمه: نیعمه‌ت-
 : ئه‌میش بریته له فه‌زلی خوای گه‌وره به‌سه‌ر به‌نده‌کانیه‌وه له به‌ده‌سته‌هینانی
 داواکراو و دوورخسته‌وه‌ی ناخۆشی، وکاتیک ده‌فه‌رمویت: (والملك)؛ واتا
 مولک و ده‌سه‌لات، خوای گه‌وره تبارک و تعالی- به ته‌نها خۆی خاوه‌ن
 ومولکداری هه‌موو شتیکه، وکاتیک ده‌فه‌رمویت: (لا شريك لك)؛ واتا
 هیچ یه‌کیک هاوبه‌شی خوای گه‌وره نییه -سبحانه و تعالی- له‌و شتانه‌ی
 تایه‌تن به الله له سیفه‌ته کامله‌کانی له‌وانه‌یش تاکبوونی له مولک

تهلبیه کردن سوننه ته له عومردا له کاتی ئیحرام به ستنه وه هه تاوه کو ده ستنه کات به ته واف، وله حه جیشدا سوننه ته له کاتی ئیحرام به ستنه وه هه تاوه کو ده ستنه کات به هاویشتی به رده کان له (جه مره عه قه به) له رۆژی جه ژنی قورباندا.

واجبه له سهر موحریم به ئاگا بیت سه بارهت به تووشبوون به شتیك له قه ده غه کراوه کانی ئیحرام هه تاوه کو کۆتایی ده هینیت به ئیحرامه که ی.

چوارهم: قه ده غه کراوه کانی ئیحرام

قه ده غه کراوه کانی ئیحرام ئه م شتانه ن:

تاشینی موو یان کور تکر دنه وه ی یان هه لکه ندنی، له هه رشوینیکی لاشه.

لابردن وچا کردنی نینۆکه کانی ده ست وپیه کان هه موویان یان هه ندیکیان.

داپۆشینی سهر به شتیك پیه وه بنووسیت، وه کو: کلاو وله چک جامانه وعه مامه، یان داپۆشینی به جلیك یان ده سما ل یان به تانی یان کارتۆن یان هه رشتیکی تر که مه به سته

وده سه لات و خولقاندن و به رپوه بردن و خودایه تیدا - په رستراو پیتیدا -

[مجموع فتاوی و رسائل العثمین (96/22): به بوختی].

لېي داپۆشيني سەر بېت، وئەمە تايبەتە بە پياوان وئافرەتان ناگرېتەوہ.

پۆشيني جلي ئاسايي کہ بە پېي ئەندامە کاني لاشە دووراوہ بە شيوہيەي ئاسايي خۆي، وەکو: جزداشە، وشەروال، وکراس، وگۆرەوييە کان و دەستکېشە کان، ئەمانە تايبەتن بە پياوان، وئافرەتان ناگرېتەوہ، ئافرەتان نەهيان لېکراوہ لە:

پۆشيني نيقاب و بورقوع، (بورقوع: وەکو نيقاب وايە وچاوە کان بەدەرەوہن)، يان روو پۆشېك وەك نيقاب و ابېت، و واجبە رووي بپۆشېت لە کاتي ئامادەبووني پياوي نامەحرەم بە پارچە قوماشيکي ئاسايي کہ رووي دەشارېتەوہ؛ ئەگەرچيش ئەم پارچە قوماشە بەر رووي بکەوېت، و رېگە پېدراو نبيە سەرپېچ - يان شتېکي هاوشيوہ - لەسەري بپۆشېت بۆئەوہي پارچە قوماشە کہ بەر رووي نە کەوېت؛ و هيچ بەلگەيەك نبيە لەسەر ئەم کارە.

دەستکېش لە دەست کردن، و واجبە دەستە کاني داپۆشېت لە کاتي ئامادەبووني پياوي نامەحرەم بە عاباکەي.

خۆ بۆن خۆش کردن لە دوای ئيحرام پۆشين، جا بە کارهيناني بۆن بۆ لاشە بېت يان بۆ پۆشاکي ئيحرام.

کوشتنی نيچيري وشکاني، يان راوکردني ئەگەرچيش نەيکوژېت.

پیشنیا رکردنی هاوسه رگیری بو خوی یان بو که سیکي تر.
گریهستی هاوسه رگیری.

چیژ وه رگرتن له هاوسه ر؛ وهك ماچ کردن، وبه رکه وتن به
شه هوهت وئاره زووه وه.

سه رجی کردن له شوینی مندا ل بونه وه

پینجه م: سیفهت وچونیه تی ته واف کردن

سوننه ته نه وکه سه ی له ئی حرام دایه له کاتی چونه ناو مزگه وتی
حرام پیی راستی پیش بخت ونزای چوونه نیو مزگه وت
بخونیت، و سه حیحرترین گپرانه وه سه بارهت به م بابه ته نه م
دوعایه یه: (اللهم افتح لی أبواب رحمتك) واته: خویه ده رگی
ره حمهت له سه رم بکه یته وه.

نه م نزایه ده لیت له کاتی چوونه نیو هر مزگه وتیک، وتایهت
نییه به مزگه وتی حرام.

نه گه ر بیه ویت ته واف ده ستپی بکات نه وا چیتر ته لبیه نالیت
و (ئیزتیباع) ده کات، وچونیه تی ئیزتیباع: بریتیه له ده رخستی
شانی راست له کاتی ته وافدا، نه ویش به و شیوازه ی که
ئیحرامی به شی سه ره وه ده خاته بن بالی راستی وه هر دوو
سه ره که ی ده دات به سه ر شانی چه پیدا، وله دوی ته و ابونی

ته وافی شانی راستی داده پوښت؛ چونکه ئیزتیباع ته نهها له کاتی ته وافی ده کړت.

پاشان ده روات به ره و لای به رده ره شه که وبه دهستی راستی دهستی لیده دات وماچی ده کات، نه گهر ماچکردنی ئاسان نه بوو ته نهها دهستی لیده دات، و نه گهر دهستی لیدان ئاسان نه بوو به شتیکی بورد ده کیشیت وه کو گوچانیک وهاوشیوهی وماچی ده کات، نه گهر نه مه ش ئاسان نه بوو نه واکاته به رده ره شه که وبه دهستی ئیشاره تی بو ده کات وله م کاته دا دهستی ماچ ناکات، وباشتر وایه نه چیتته نیو قهره باله غیه وه بوئه وهی خه لکی ئازار نه دات وخه لکیش نه و ئازار نه دهن.

وله کاتی دهستی دان له به رده که یان ئیشاره ت کردن بوی ده لیت: (الله اکبر).

پاشان به لای راستا دهستی ده کات به ته وافی به شیوازیکی که عبه ده که ویته لای چه پی، وکاتیک ده گاته (روکنی یه مانی) دهستی لیده دات به بی ماچکردن، نه گهر ئاسان نه بوو خوی تووشی قهره باله غی ناکات، وئیشاره تی بو ناکات.

وله نیوان (روکنی یه مانی) وبه رده ره شه که ده لیت: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ) واته: (په روهردگار له دونیادا چاکه مان پی ببه خشه و له دوا رورژدا چاکه مان پی ببه خشه وله سزای ناگر بمانپاریزه).

وهه ركاتيك له كاتي ته و افدا گه يشته رڼكي به رده ره شه كه به ده ست ئي شاره تي بو ده كات و ده لئيت: (الله أكبر).

وله كاتي ته و افدا نه وهی بيه ویت ده توانیت بیلیت له زیكر و نزا دؤعا و خویندنه وهی قورئان.

سواننه ت وایه ته نها له سی ته وافی یه كه مدا ره مل بکات، ره مل: بریتیه له خیرا رویشتن له گه ل نزیك کردنه وهی هه نگاوه كان، و چوار ته و افه كه ی كو تاپی ره ملیان تیدا نییه، و به شیوه یه کی ئاسایي رڼده كات.

نه گهر ته و افه كه ی ته و او كرد به ره و (مه قامی ئیبراهیم) ده روات، و نه م ئایه ته ده خوینیت: (وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى) واته: (كه واته مه قام و شوینی ئیبراهیم بکه ن به جیگی نوژی خو تان)، پاشان دوو ركات نوژ نه نجامه دات له پشت مه قامه وه نه گهر ئاسان بوو، نه گهر نا ده توانیت له هه رشوینیکي مزگه و ته كه نه نجامیان بدات، له ركاتي یه كه م له پاش خویندنی سوره تی - الفاتحة -؛ سوره تی - الكافرون - ده خوینیت: (قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ..)، وله ركاتي دووهم له پاش سوره تی - الفاتحة -؛ سوره تی - الإخلاص - ده خوینیت: (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...).

﴿...وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى...﴾

﴿...ئەى ئىمانداران لەلای مەقامى ئىبراهيم دورکاتى
 تەواف ئەنجامدەن...﴾، [البقرة: 125] پاشان دوو رکات
 نوێژ ئەنجامدەدات لە پشت مەقامەوه ئەگەر دەرڤەت
 هەبو، ئەگەر نا دەتوانیت لە هەرشوێنیکى مزگەوتەکە
 ئەنجامیان بدات، لە رکاتى یەكەم لە پاش خویندنى سورەتى -
 الفاتحة-؛ سورەتى -الكافرون- دەخوینیت:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ...﴾ [الكافرون: 1] ولە رکاتى دووهم لە
 پاش سورەتى -الفاتحة-؛ سورەتى -الإخلاص- دەخوینیت:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ...﴾. [الإخلاص: 1]

شەشەم: چۆنیهتى وسیفەتى سەفا ومەرۆه کردن.

ئەگەر تەواف ودوو رکاتەکەى تەواو کرد دەرڤەچیت بەرەو
 مەسعا -شوینی سەفا ومەرۆه-، کاتیک نزیك دەبیتەوه لە
 سەفا ئەم ئایەتە دەخوینیت: (إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ
 اللَّهِ) واتە: (بەرستى صەفا و مەرۆه لەدروشمەکانى (دینى)
 (خوان)، پاشان دەلێت: (لەوێوه دەستپێدەکەم کە خودا
 دەستپێکردوو).

﴿إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ...﴾

﴿به راستی سه‌فا و مه‌روه له‌دروشمه‌کانی دینی خودان...﴾
 پاشان ده‌لئیت: «له‌وئوه ده‌ستپیده‌که‌م که خودا
 ده‌ستپیی‌کردوو»⁶.

پاشان ده‌چیته سه‌ر سه‌فا به‌ش‌یوازیک بتوانیت که‌عه
 ببینیت یان روو ده‌کاته ئاراسته‌ی که‌عه، وزیکری ته‌وحد
 وته‌کبیر ده‌کات وده‌لئیت: (لا إله إلا الله وحده لا شريك له،
 له الملك وله الحمد، وهو على كل شيء قدير، لا إله إلا الله
 وحده، أنجز وعده، ونصر عبده، وهزم الأحزاب وحده)*؛
 سی‌جار دووباره‌ی ده‌کاته‌وه وله‌نیوانیان ده‌توانیت دؤ‌عا
 بکات، * (هیچ‌که‌سیک شایسته‌ی په‌رستن نییه به‌هه‌ق
 وراستی جگه‌له‌الله، وهیچ‌شهریک وهاوبه‌ش‌ییکی نییه،
 وهه‌موو شتیک مولکی ئه‌وه، وهه‌موو سوپاسیک هه‌ر بو
 ئه‌وه، وئه‌وله‌سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌موو کاریک تواناداره، هیچ
 که‌سیک شایسته‌ی په‌رستن نییه به‌هه‌ق وراستی جگه‌له
 الله وتاك وته‌نهایه، په‌یمان‌ه‌که‌ی جیبه‌جی‌کرد، وبه‌نده‌کانی
 سه‌رخست، وبه‌ته‌نها خو‌ی شکستی هینا به‌کو‌مه‌لی
 کافران). «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ
 الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ
 وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»*؛ سی‌جار ئه‌م

⁶ (موسلیم) گپ‌راویه‌تیه‌وه؛ به‌ژماره (1218).

زیکره‌ی دووباره ده‌کرده‌وه⁷، وله نیوانیان نزای ده‌کرد.
 * (واتا: هیچ که‌سئیک شایسته‌ی په‌رستن نییه به هه‌ق
 وراستی جگه له الله، وهیچ شه‌ریک وهاوبه‌شئیکی نییه،
 وهه‌موو شتئیک مولکی ئه‌وه، وهه‌موو سوپاسئیک هه‌ر بو
 ئه‌وه، وئه‌و له سه‌ر ئه‌نجامدانی هه‌موو کارئیک تواناداره،
 هیچ که‌سئیک شایسته‌ی په‌رستن نییه به هه‌ق وراستی
 جگه له الله وتاک وته‌نهایه، په‌یمانه‌که‌ی جئیه‌جئ کرد،
 وبه‌نده‌که‌ی سه‌رخست، وبه‌ته‌نھا خوی شکستی هئینا به
 کوومه‌ئه‌ه‌اوبه‌یمانه‌کان).

پاشان له سه‌فا داده‌به‌زئیت و به‌ره‌و مه‌روه ده‌رووات، وکاتئیک
 ده‌گاته‌نیشانه‌سه‌وزه‌که‌-لای گلوپه‌سه‌وزه‌کان- به‌خیرایی ری
 ده‌کات تا گلوپه‌سه‌وزه‌کان تی ده‌په‌رئینئیت، وله‌دوای گلوپه
 سه‌وزه‌کانه‌وه‌به‌ئاسایی ری ده‌کات، و ئه‌م خیرایی کردنه‌بو
 ئافه‌رتان ریگه‌پئیدراو نییه.

ئه‌گه‌ر بگاته‌مه‌روه ریگه‌پئیدراوه‌ئه‌و شتانه‌ی له‌سه‌ر سه‌فا
 ئه‌نجامیدا لیره‌یش دووباره‌ی بکاته‌وه‌(سه‌یری برگه‌ی ژماره‌2
 بکه‌).

پاشان له مه‌روه داده‌به‌زئیت وبه‌رؤیشتن به‌ره‌و سه‌فا
 ده‌رووات، وکاتئیک ده‌گاته‌نیشانه‌سه‌وزه‌که‌-گلوپه‌سه‌وزه‌کان-

⁷ (موسلیم) گئیراویه‌تیه‌وه؛ به‌ژماره‌(1218).

به خیرایی ری ده کات، له دووای گلۆپه سهوزه که وه به ئاسایی ری ده کات.

بهم شیوهیه بهردهوام ده بیته ههتاوه کو ههوت جار تهواو ده کات، له سهفاوه بو مهروه به یهك جار حیساب ده کریت، وگهراوهوی له مهروه بو سهفا به جارینی تر حیساب ده کات. وله کاتی سهفا ومهروه دا ئه وهی بیهویت ده توانیت بیلیت له زیکر ودووعا وخویندنه وهی قورئان.

ههوته م: سیفته وچۆنیه تی قژ تاشین وکورتکردنه وهی ئه گهر عومره کار ته واف و سهفا ومهروه تهواو بکات واجبه قژی بتاشیت یان کورتی بکاته وه: بو پیاوان سوننه ته قژ تاشین یان کورتکردنه وهی به شیوازیک هه موو به شه کانی سه ر بگریته وه.

وقژ تاشین باشتره له کورتکردنه وهی، مه گهر کاتی هه ج نزیك بیته به شیوهیه ك ماوهی زور نه بیته بو دووباره هاتنه وهی مووی سه ر؛ له م حاله ته دا باشتر وایه قژی کورت بکاته وه. سه باره ت به ئافره ت لیواره کانی قژی کورت ده کاته وه هیندهی سه ره په نجه یه ك.

به لام ئه وهی موحریمه بو ئه نجامدانی هه ج به موفریدی یان به قارینی ئه وا ده ست له قژی نادات هه تاوه کو روژی جه ژن له پاش هاویشتنی به رده کانی (جه مره تی عه قه به).

ووتنى: (لبيك اللهم عمرة) واته: (خودايه وهلامى بانگه وازيه كهى تۆم دايه وه وعومره ئه نجام ده دم).

وئە گەر بترسیت له وهى به ربه ستیک بیته پیشی ونه توانیت کاره کانی حەج تەواو بکات؛ ئەوا رینگه پیدراوه له کاتی ئیحرام به ستندا مەرج دابنیت و بلیت: (... وان حبسني حابس فمحلي حيث حبستني) واته: (... وئە گەر شتیک منى وه ستاند - ئەوا کۆتایى به ئیحرامه کهم ده هیتم - له و شوینەى به ربه ستت هیناوته ریم)، ئە گەر مەرج دابنیت و رینگر بیته پیشی له تەواو کردنی رپورە سمه کانی ئەوا کۆتایى به ئیحرامه کهى ده هیتم و هیچ شتیکى له سەر نییه.

پاشان زۆر تەلبیه ده لیت: (لبيك اللهم لبیک، لبیک لا شریک لك لبیک، إن الحمد والنعمه لك والملك لا شریک لك) واته: (خودايه فەرمانه کانی تۆمان جیبه جی کرد و ملکه چ بووین، خودايه فەرمانه کانی تۆمان جیبه جی کرد و ملکه چ بووین و هیچ هاوبه ش و شه ریکتیک نیه، به دنیاییه وه هه موو حەمد و سوپاس و مولککیک تەنها بۆ تۆیه، هیچ هاوبه ش و هاوه لیکت نییه)؛ پیاوان دەنگیان بەرز دە کە نه وه له کاتی ووتنى، ههروهها ئافره تانیش؛ به مەرجیک پیاوی نامە حره می لى نه بیتم، پیویسته موحریم* زۆر تەلبیه بلیت به تاییهت له کاتی گۆرینی حال و کاته کان وهك له کاتی به رزیوونه وه یان دابه زین بۆ شوینیک، یان له کاتی هاتنی شه و ورۆژدا.

تهلبیه کردن سوننه ته له کاتی ئیحرام به ستنه وه هه تاوه کو ده سته کات به هاویشتی به رده کان له جه مره ی عه قه به له رۆژی جه ژندا.

واجبه له سه ر ئه وکه سه ی له ئیحرامدایه به ئاگا بیت سه باره ت به تووشبوون به شتیک له قه ده غه کراوه کانی ئیحرام هه تاوه کو کوتای ده هیئت به ئیحرامه که ی.

دووهم: شه و مانه وه له مینا:

پاشان سوننه ته ده ریچیت به ره و مینا له رۆژی هه شته م؛ له وی نوژی نیوه رۆ و عه سه ره وه ها نوژی مه غریب و عیسا پاشان نوژی به یانی ئه نجامده دات، نوژه کان کورت -قه سر- ده کاته وه وکۆیان -جه معیان- ناکاته وه؛ چونکه پیغه مبه ر - صلی الله علیه وسلم- له مینا نوژه کانی کورت ده کرده وه وکۆیانی نه ده کرده وه.

سییه م: وه ستان له عه ره فه وشه و مانه وه له موزده لیفه:

له کاتی خۆر ده رچونی رۆژی نۆیه م که رۆژی عه ره فه یه؛ له مینا وه به ریده که ویت به ره و عه ره فه وله نه میره ده مینیتته وه هه تا کاتی زه وال - کاتی لادانی خۆر له نیوه ی ئاسمان- ئه گه ر ئاسان وگونجاو بو بۆی، ئه گه ر نا ئاساییه له نه میره نه مینیتته وه چونکه مانه وه له م شوینه سوننه ته وواجب نیه.

له کاتیک خۆر له نیوهی ئاسمان لایدا وله کاتی نوێژی نیوه پۆ
نوێژی نیوه پۆ وعه سر ده کات به کو کردنه وه و کورت کردنه وه،
ویغهمبهه - صلی الله علیه وسلم - به م شیوهیهی کردووه.

له دوای ئه نجامدانی نوێژه کانی خۆی یه کلایی ده کاته وه بۆ
زیکر و نزا و پارانوه و دوعا کردن و داوا کردن له الله - عز و جل -
، به و شیوهیهی دهیه ویت ده توانیت نزا بکات و دهستی بهرز
ده کاته وه و روی له قیبله ده کات.

زۆرتین نزا و دوعای پیغهمبهه - صلی الله علیه وسلم - له
پاوهستانی مه زنی عه ره فه بریتی بوو له: (لا إله إلا الله وحده
لا شریک له، له الملك وله الحمد وهو على كل شيء قدير)
واته: (هیچ په رستراوئیک شایستهی په رستن نییه به هه ق
و راستی جگه له الله، و هیچ شه ریک و هاو به شیکی نییه،
وهه موو شتیک مولکی ئه وه، و هه موو سوپاسیک هه ر بۆ
ئه وه، و ئه وه له سه ر ئه نجامدانی هه موو کارئیک توانا داره).

ئه گه ر ماندوو بوو و بیه ویت هه ندیک پشو و وه ر بگریت
ده توانیت له گه ل هاو رپیکانی باسی و خواسی باش بکات یان
شتیکی چاکه ئه گه ر کتییی به سوود بخوینیتته وه به تابهت
ئه و کتیبانهی باسی به خشندهی الله و مه زنی فه زل
و به خشی ده که ن، بۆ ئه وهی لایه نی هیوا له دئیدا به هیز
بیت له و رۆژه دا، پاشان ده گه رپیتته وه بۆ پارانوه و نزا کردن،
و به په رۆش ده بیت له سه ر ئه وهی کو تایی رۆژ بقو زیتته وه

وتایبه تی بکات بو نزا ودووعا کردن، چونکه خیرترین نزا ودووعا نزا ودووعای رۆژی عه ره فه یه.

له دواى خۆرئاوا بونی رۆژی عه ره فه به ره و موزده لیفه به یری ده که ویت.

کاتیک ده گاته موزده لیفه سی رکات نوژی ئیواره و دوو رکات نوژی خه وتنان ئه نجامده دات؛ واته کویان ده کاته وه.

وئه گهر بترسی له وهی له دواى نیوهی شه و به دواوه بگاته موزده لیفه؛ ئه و نوژه کان ئه نجام ده دات ئه گهر چیش نه گه یشتبیتته موزده لیفه، و نابیت نوژه کان دوا بخت بو دواى نیوهی شه و.

و شه و له موزده لیفه ده مینیتته وه، وله کاتی ده رکه وتنی به ره به یانی راستگو؛ به زووی نوژی به یانی ئه نجام ده دات به بانگ وقامه ته وه.

پاشان له لای المشعر الحرام ده ست ده کات به وتنی لا إله إلا الله، والله أكبر کردن، ودووعا ده کات به و شیوهیهی دهیه ویت هه تا وه کو زه ردایی خۆر ده رده که ویت، ئه گهر نه یتوانی برواته لای المشعر الحرام ئه و له شوینی خوی دووعا کانی ده کات؛ چونکه پیغه مبه ر-صلی الله علیه وسلم- ده فه رمویت: (لیره دا وه ستام، موزده لیفه هه مووی شوینی وه ستانه)، له کاتی زیکر و نزادا روو له ئاراسته ی قیبله ده کات و دهسته کانی به رز ده کاته وه. **«لیره دا وه ستام، و موزده لیفه هه مووی شوینی**

وهستانه»، وله کاتی زیکر و نزاڊا روو له قیبله ده کات
ودهسته کانی بهرز ده کاته وه.

چوارهم: کاره کانی روژی جه ژن:

له کاتی ده رکه وتنی زهرډایې خور وپیش هه لهاتنی موزده لیفه
جیده هیلیت و بهره و مینا ده رچیت، وله شیوی موحه سیر
خیرا ده کات له روشتنیدا.

کاتیک ده گاته مینا بهرده کان ده هاوژیته (جه مری عه قه به)؛
که نزیکتیرینیا نه له مه ککه وه، وحه وت بهرد ده هاوژیته یه
له دوای یه ک، ده بیت هر بهردیک به هینده ی ناوکی
خورمایه ک بیت، وله گه ل هه موو بهرد هه لډانیکدا الله اکبر
ده کات.

پاشان حیوانی هه دیه که ی سهرده بریت نه گهر ئاسان بوو.
پاشان پیاو قزی ده تاشیت یان کورتی ده کاته وه، و تاشینی
باشتره، به لام ئافرهت قزی کورت ده کاته وه ونا ی تاشیت.

نه گهر بهرده کانی هاویش و قزی چاکرد نه وا ته حه لولی
یه که م دیته جی، وهه موو شتیک بوی ریگه پیدراوه جگه له
چیژ وهرگرتن له هاوسه ری بهه رشیاوژیک بیت.

پاشان ده روات بهره و مه ککه و ته وافی ئیفازه نه نجام ده دات،
دواتر سه فا و مهروه ی حه ج ده کات نه گهر موته مه تبع بیت،
یان سه فا و مهروه ده کات نه گهر موفرید یان قارین بیت

له کاتیکدا له دواى ته وافی چونه نیوه مه ککه وه سه فا
 ومه پوهی نه کردبیت، وده توانیت ته وافی ئیفازه وسه فا
 ومه پوه دوا بخت بو شه و یان بو روژی دووهم بهو شیوه یه ی
 ئاسانه بو ی.

پینجه م: کرده وه کانی روژانی ته شریق- روژی دووهم وسییه م وچوارهمی جه ژنی قوربان-

له روژی چه ژندا نه گهر بهرده کانی گرته جه مپه ی عه قه به
 وسه ری چا کرد و ته و اف وسه فا ومه پوه ی کرد؛ نه وا به
 ته و اوی له ئیحرامه که ی ده رچووه، وهه موو شتیک بو ی
 حه لاله ته نانه ت چیژ وه رگرتن له هاوسه ریش.

پاشان ده گه پیتته وه بو مینا وشه وه کانی یانزه ودوانزه
 وسیانزه ی مانگ له وی ده مینیتته وه نه گهر دواکه وتن
 هه لبریت.

وبه رده کان ده گریته سی جه مپه که له کاتیک خور له
 ناوه راستی ئاسمان لا ده دات وکاتی نوژی نیوه رو دیت.

له روژی یانزه ی مانگ بهرده کان ده گریته جه مپه ی یه که م -
 نه مپش دوورترینیانه له مه ککه ونزیکترینیانه له مزگه وتی
 خه یف-، حه وت به رد ده هاوپیژیت یه ک له دوا ی یه ک، وله
 گه ل هه موو به ردیک الله اکبر ده کات، پاشان هه ندیک
 ده روا ته پی شه وه ودوعایه کی زور ده کات بهو شیوه یه ی پی

خۆشه، ئه گهر زۆر وهستان دۆعا كردن له سهري قورس بوو؛
ئهوا دۆعا دهكات بهو شيويهيهي ئاسانه بۆي ئه گهرچيش
دۆعاكهي كه م بێت هه تاكو سوننه ته كه ي جيبه جي بكات
وله دهستي نه دات.

پاشان بهرده كان ده هاويژي ته جه مپه ي ناوه راست و ده ست به
دۆعا كردن ده كات.

ههروه ها دواتر بهرده كان ده هاويژي ته جه مپه ي عه قه به،
به لام ليره دا ده روات و دۆعا ناكات له دواي هه لداني
بهرده كان.

پاشان له رۆژي دوانزه ي مانگدا به هه مان شيويه ي رۆژي
پيشو بهرده كان ده گري ته هه ر سي جه مپه كه، و دوا جار ئه گهر
ويستي په له بكات له جي هيشتي مينا پيش خور ئاوا بون له
مينا ده رده چي ت.

و ئه گهر ويستي ده تواني ت خۆي دوا بخات وشه وي سيانزه له
مينا بميني ته وه پاشان بهرده كان ده هاويژي ته سي جه مپه كه
هه ر وه ك رۆژاني پيشو، و مانه وه له مينا له شه وي سيانزه دا
باشتره له جي جي هيشتي مينا له رۆژي دوانزه دا.

خۆ دوا خستن بۆ رۆژي سيانزه واجب نييه؛ مه گهر له مينا
ده رنه چوبيت تا خۆري رۆژي دوانزه ئاوا ده بيت، له م
حاله ته دا واجبه خۆي دوا بخات بۆ ئه وه ي رۆژي سيانزه له

دوای لادانی خۆر له ناوه‌پراستی ئاسمان رهمی سئى جه‌م‌ره‌که بکات.

خۆ ئە‌گەر له رۆژى دوانزه‌دا خۆر ئاوا بێت له کاتێکدا ده‌رنه‌چوو له مینا به بئى وىستى خۆى، بۆنمونه به‌هۆى قه‌ره‌بالغى وزیحامى سه‌یاره‌وه یان هه‌رشته‌یكى تره‌وه نه‌یتوانیوه له خاکی مینا ده‌ربچیت؛ له‌م حااله‌ته‌دا واجب نییه خۆى دوا بخات، چونکه دواکه‌وتنى هه‌تاوه‌کو خۆر ئاوا بوون به وىستى خۆى نه‌بووه.

شه‌شه‌م: ته‌وافى مائئاوایى:

ئە‌گەر بیه‌وێت مه‌ککه به‌جێبه‌یلتیت و به‌ره‌و و لا‌تى خۆى بگه‌رێته‌وه؛ نابیت بروات هه‌تاوه‌کو ته‌وافى مائئاوایى ئە‌نجام ده‌دات.

جگه له ئافره‌تى چه‌یزدار وزه‌یستانى نه‌بیت؛ ئە‌مانه ته‌وافى مائئاوایان له‌سه‌ر نییه، و نابیت له لای ده‌رگای مزگه‌وتى چه‌رام بوه‌ستن بۆ مائئاوایى کردن؛ چونکه شتى وا له پی‌غه‌مبه‌ره‌وه نه‌هاتوه -صلی الله علیه وسلم-.

ته‌وافى مائئاوایى ده‌بیت کۆتا کرده‌وى بێت که ئە‌نجامی ده‌دات له نێو ماله‌ پیرۆزه‌که‌دا ئە‌گەر بیه‌وێت مه‌ککه به‌جێبه‌یلتیت و سه‌فه‌ر بکات.

ئەگەر لە پاش تەوافی مائاواپی بمیڤیتتەوہ بو چاوەرئیکردنی
هاورئیکانی یان ھەنگرتنی جانتاکانی یان کرینی پیویستیەك لە
رئگادا؛ ئەمە ئاساییە، وجاریکی تر تەوافە کە دووبارە ناکاتەوہ
مەگەر بیەوئیت گەشتە ی دوا بخات، وە کو ئەوہ ی بیەوئیت
گەشت بکات لە سەرەتای رۆژدا بۆیە تەوافی مائاواپی ئەنجام
دەدات؛ پاشان گەشتە کە ی دوا دەخات بو کۆتایی رۆژ، لەم
حالەتەدا دەبئیت تەوافە کە دووبارە بکاتەوہ بو ئەوہ ی کۆتا
کردەوہ ی بئیت کە ئەنجامی دەدات لە نیو مائە پیرۆزە کەدا.

پیرست

- 2 بوختە يەك سەبارەت بە سىفەت وچۆنىيەتى ئەنجامدانى حەج
2 رىخۆش كارى
2 يەكەم: مەرجه كانى قىبوئبوونى پەرستىن
4 يەكەم: حوكمە كانى مىقاتە كان
5 دووهم: جۆرە كانى نىيەت هەينان بۆ حەج، و حوكمە كانىيان:
7 سىيەم: سىفەت وچۆنىيەتى ئىحرام و حوكمە كانى:
10 چوارەم: قەدەغە كراوہ كانى ئىحرام
12 پىنجەم: سىفەت وچۆنىيەتى تەواف كرىن
15 شەشەم: چۆنىيەتى و سىفەتى سەفا و مەرۋە كرىن.
19 سىفەت وچۆنىيەتى ئەنجامدانى حەج
19 يەكەم: ئىحرام بۆ ئەنجامدانى حەج:
21 دووهم: شەو مانەوہ لە مينا:
22 سىيەم: وەستان لە عەرەفە وشەو مانەوہ لە موزدەلەيفە:
24 چوارەم: كارە كانى رۆژى جەژن:
چىنجەم: كرىدەوہ كانى رۆژانى تە شرىق-رۆژى دووهم و سىيەم و چوارەمى
25 جەژنى قورىان-
28 شەشەم: تەوافى مائىئاوایى: